

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 16Pc/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217209270
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2217209270.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom Michalom Novotným v rodinnoprávnej veci navrhovateľky: D. E., T. M., T. Č.. XXXXXX/XXXX, bytom N. B. XXX/XX, F.Á. B., štátna občianka Slovenskej republiky, proti odporcovi: C. E., T. Č.. XXXXXX/XXXX, bytom F. A. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Manželstvo navrhovateľky a odporcu uzavreté 18. júna 2016 v F. B. a zapísané v knihe manželstiev matričného úradu F. B. vo zväzku XX, ročník 2016, strana XX, poradové číslo XX sa rozvádza.

odôvodnenie:

1. Návrhom došlým súdu 12. apríla 2017 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom. V návrhu predniesla, že s manželstvom uzavreli po 20 mesačnej známosti, no nemali spoločné bydlisko a už v októbri 2016 sa domáhala rozvodu (konanie 15 Pc 11/2016), ktorý však vzala späť. Naďalej však žije oddelene od odporcu, ktorý sa jej vyhráža.

2. Odporca sa k návrhu doručenému do vlastných rúk 26. apríla 2017 nevyjadril. V konaní 15 Pc 11/2016 však s návrhom na rozvod súhlasil. Vyčítal navrhovateľke, že nejavila záujem o spolužitie s ním v spoločnom bydlisku, ale uprednostňovala pobyt so svojimi deťmi v F. B., hoci odporca pre všetkých prerobil vlastný dom. Snaha o rozhovor s navrhovateľkou bola bezvýsledná.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie (§ 33 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), na ktoré sa odporca nedostavil a žiadal jeho odročenie z dôvodu práceneschopnosti. Tejto žiadosti súd nevyhovel. Podľa § 183 C. s. p. subsidiárne použiteľného aj v mimosporovom konaní (§ 2 ods. 1 C. m. p.) totiž platí, že pojednávanie možno odročiť len z dôležitého dôvodu. Odporca k žiadosti pripojil lekárske správy, z ktorých vyplýva jeho práceneschopnosť od 16. januára 2017 kvôli zlomenine pätovej kosti. Zároveň však v lekárskej správe datovanej už 20. apríla 2017 (!) je odporcovi odporučené postupné zaťažovanie nohy s tým, že sa začne ambulantná rehabilitácia. Pokiaľ je odporca schopný dochádzať na ambulantné rehabilitácie, nemôže mu jeho poúrazový stav brániť v účasti na pojednávaní. Na ňom sa totiž od neho neočakáva športový výkon, ale len hovorenie k veci, pričom nie je problém prispôsobiť organizáciu pojednávania jeho zdravotnému stavu (povolenie sedieť a pod.). Vzhľadom na to súd pojednávanie vykonal v neprítomnosť odporcu (§ 180 C. s. p.) a na ňom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky (zápisnica o pojednávaní z 23. mája 2017, č. I. 15 a 16) a listinou - sobášnym listom (č. I. 6) a zistil tento

skutkový stav:

4. Účastníci uzavreli manželstvo 18. júna 2016 ako rozvedení a to po približne jeden a polročnej známosti. Zo strany navrhovateľky išlo o neuvážené rozhodnutie. So sobášom súhlasila v podstate len

z dôvodu, že odporca žiadal, aby sa k nemu presťahovala a navrhovateľka to bez sobáša odmietala. Pred sobášom žila navrhovateľka v F. B. v byte so svojimi deťmi zo skoršieho manželstva a odporca v F. A.. Navrhovateľka k nemu chodila v podstate len na noc, s čím odporca nebol spokojný a žiadal ju, aby sa k nemu presťahovala. Ani po svadbe sa im nepodarilo vytvoriť spoločnú domácnosť, navyše sa odporca nesnažil vybudovať si vzťah k deťom navrhovateľky. Naopak, ich oddelené spolužitie bolo naďalej zdrojom konfliktov a navrhovateľka viackrát chcela manželstvo ukončiť, no vždy ju prehovorila odporcova rodina. Už v októbri 2016 podala navrhovateľka návrh na rozvod manželstva (konanie 15 Pc 11/2016), ktorý však v decembri 2016 vzala späť. Odporca sa však ani potom nezmenil, v dôsledku čoho s ním v januári 2017 prerušila kontakty a nemá záujem o obnovenie žiadneho spolužitia s ním. Ďalší návrh podala hneď v januári 2017, konanie o ňom však bolo zastavené kvôli litispendencii (12 Pc 1/2017).

5. Takto zistený skutkový stav vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti (§ 151 C. s. p.).

Skutkové zistenia v bode 4 v podstate vyplývajú z výpovede navrhovateľky, ktorá ako celok bola logická, uveriteľná, a preto súd nemal pochybnosti o jej pravdivosti. Okrem toho jej výpoveď vo všetkých podstatných ohľadoch zodpovedala vyjadreniu odporcu v konaní 15 Pc 11/2016. Vzhľadom na to súd nevykonával ďalšie dôkazy (§ 36 C. m. p.) na zisťovanie existencie rozvratu medzi účastníkmi.

Právne vec súd posúdil takto:

6. Podľa § 22 Zákona o rodine (č. 36/2005 Z. z.) možno k zrušeniu manželstva rozvodom pristúpiť len v odôvodnených prípadoch. Takým dôvodom podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine je, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Pritom sa prihliada na príčiny rozvratu a na porušenie povinností podľa § 18 a 19 Zákona o rodine (§ 23 ods. 2 a 3 cit. zákona), v zmysle ktorých sú manželia povinní spolu žiť, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, vytvárať zdravé rodinné prostredie a starať sa o uspokojovanie potrieb rodiny podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

7. Podľa už citovaných ustanovení je predpokladom rozvodu existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi a neexistencia perspektívy obnovenie spolužitia. Súd musí zistiť príčiny rozvratu a prihliadať na ne, samotné príčiny rozvratu - ak rozvrat existuje - sú však už pri rozhodovaní o rozvode nepodstatné. Podľa judikatúry sú pri posudzovaní existencie rozvratu manželstva rozhodné v podstate hľadiská morálky spoločnosti (porov. judikát R 6/1970).

8. V prerokúvanej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že manželstvo účastníkov v podstate nikdy neplnilo svoj účel. Rozhodnutie navrhovateľky o vstupe doň bolo neuvážené a ľahkomyselné bez vážneho záujmu plniť jednu zo základných povinností manželov, a to žiť spolu s manželom (§ 18 Zákona o rodine). Účastníkom sa tak nepodarilo vôbec založiť spoločnú domácnosť, v ktorej by sa ich spolužitie naplňovalo, keďže navrhovateľka pred pobytom s odporcom dávala prednosť tráveniu času so svojimi deťmi v F. B.. Na druhej strane odporca nemal záujem založiť spoločnú domácnosť s navrhovateľkou a jej deťmi v F. B., ale v F. A.. Odlúčenie účastníkov znamenalo odcudzenie oboch manželov aj v intímnej oblasti, ktorá je jednou z dôležitých stránok manželstva najmä mladších manželov (porov. v tomto smere už judikát IV/1966). Tieto skutkové okolnosti, ktoré podľa názoru súdu postupne zapríčinili rozvrat medzi manželmi, trvajú v podstate od uzavretia manželstva a prejavili sa už v októbri 2016 prvým návrhom navrhovateľky na jeho rozvod. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že navrhovateľka o pokračovaní v spolužití s odporcom nemá záujem. Riešenie by si vyžadovalo zásadný ústupok na strane jedného z manželov, ku ktorému však celkom zjavne nikto z nich nie je ochotný.

9. Už citované ustanovenie § 22 a 23 Zákona o rodine nepredpokladá skúmanie viny niektorého z manželov na rozvrate manželstva, ale len skúmanie objektívnej existencie rozvratu. Nie je teda podstatné, či v prerokúvanej veci navrhovateľka záujem o odporcu stratila z dôvodov, za ktoré odporca môže, a či je jej postoj morálne chváľitebný alebo nie. Podstatné je, že všetky tieto okolnosti (či už vinou niektorého z účastníkov alebo nešťastnou zhodou náhod) viedli k tomu, že vzťahy medzi manželmi sa zhoršili a vytratil sa záujem o spoločný život. Rovnako podstatné je, že tieto okolnosti viedli na strane navrhovateľky k nechote pokračovať v manželskom spolužití s odporcom.

10. Na základe toho tak súd dospel k záveru, že manželstvo navrhovateľky a odporcu je vážne a trvalo rozvrátené a obnovenie spolužitia nemožno očakávať. To podľa § 23 ods. 1 v spojení s § 22 Zákona o rodine odôvodňuje zrušenie manželstva rozvodom. Preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel a rozhodol v zmysle výroku.

11. O trovách konania súd vzhľadom na neexistenciu zodpovedajúceho návrhu nerozhodoval (§ 52 C. m. p. a contrario).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní treba popri označení súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenia veci, ktorej sa týka, označení a podpise odvolateľa a uviesť tiež, v akom rozsahu sa tento rozsudok napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, § 365 C. s. p.) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).